

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1981

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 38

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10. Τ.Τ. 111
ΤΗΛ. 3248941 - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Θ. Δ. ΚΑΤΣΑΚΟΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ι. Δ. ΠΑΓΙΖΑΝΟΣ

ΕΙΣΑΙ ΣΤΗ ΕΟΚ.....

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ Δ. ΠΑΓΙΖΑΝΟΥ

Πόσα έμαθαν οι χωριανοί μας για την ΕΟΚ δεν ρωτάω, όπως δεν ρωτάω αν έπρεπε να μπορούμε ή όχι. Ο Λαός λέει μια παροιμία που τελειώνει κάπως έτσι «... με ρωτάν παιδάκιμ».

Έτσι άλλοι είναι οι άρμόδιοι για όσα έγιναν και όσα μέλει να γίνουν.

Εμείς αυτή τη στιγμή είμαστε ευρωπαίοι, ίσοι κι όμοιοι με τους Γάλλους, τους Έγγλέζους κ.τ.λ.

Ζούμε, μια πραγματικότητα και υποχρέωσή μας είναι να ιδούμε τι πρέπει, τι μπορούμε να κάνουμε, για να μη μείνουμε οι φτωχοί συγγενείς, των πλούσιων συνεταιριών μας.

Φυσικά δεν θα μιλήσουμε για τους επιστήμονες, τους βιομηχάνους, τους βιοτέχνες, τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Εμείς από Κρασοχώρι καταγόμαστε και για τα συμφέροντα των συγχωριανών μας που μένουν ριζωμένοι κει πάνω, μάς κόφτει.

Χαρά μας να καταλάβουν ποιό είναι το συμφέρον τους και να προκόψουν, γιατί αλλιώς, μπευχαρής δεν θα κανίσει τον χειμώνα στο χωριό.

Κι' έρχομαι στο θέμα.

Διαβάζουμε, από τη μια μεριά για άπεραντους άμπελώνες στη Νότια Γαλλία και Ιταλία, για λίμνες κρασιού, για ένταξη της Ισπανίας και Πορτογαλλίας που θα δυσκολέψει ακόμη πιο πολύ τα πράγματα, για εκατομμύρια εκατόλιτρα κρασί, για δεκαετίες δισεκατομμύρια δρχ. αξία κρασιού, για συνδικαλισμένους και συνεταιρισμένους ευρωπαίους αγρότες, που πιέζουν όχι μόνο για κοινή αγροτική Πολιτική αλλά για παραπέρα βελτίωσή της. «Μας λένε ότι ο Προϋπολογισμός της Κοινότητας δεν επαρκεί. Αυτό δεν ενδιαφέρει τους αγρότες. Τα κράτη μέλη, να ενισχύσουν τον προϋπολογισμό και όχι να περιμένουν από τους αγρότες θυσιές». Έτσι παλεύουν οι ευρωπαίοι αγρότες για τα συμφέροντά τους, γιατί ξέρουν την αξία τους και αξιώνουν να βοηθηθούν.

Από την άλλη μεριά διαβάζουμε για προβληματικές περιοχές, για επιτακτική ανάγκη να συσταθούν γεωργικές συνεταιριστικές εκμεταλλεύσεις ή γεωργικές ανώνυμες εταιρίες, για ποιοτική και ποσοτική βελτίωση της παραγωγής, για έλλειψη προγραμμάτων για έργα υποδομής περιφερειακής ανάπτυξης, για δωρεάν ενίσχυση της γεωργίας από το ΓΕΟΓΑ. (Φέ - ο - γκά) περί τα 20 δισεκατομμύρια μόνο το 1981 κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας άκουστηκαν πως «τα καθεύρια δεν γίνονται πίττα», για συναισθηματικό δέσιμο των συγχωριανών μας με τ' άμπέλι τους, για ξεροκεφαλιά κ.τ.λ.

Προκλήθηκε να μιλήσει πάνω στο θέμα αυτό ο πρώην Βουλευτής κ. Κώστας Βασαρδάνης, που όπως μάς είπε ασχολήθηκε με τα κοινά του χωριού από φοιτητής.

Δυστυχώς οι προσπάθειές του δεν καρποφόρησαν, ούτε για συνεταιριστική διάθεση των σταφυλιών, ούτε για την ίδρυση του Οίνοποιείου.

Και άλλη φορά μου δόθηκε η ευκαιρία να καυτηριάσω την τέτοια τακτική μερικών, εύτυχως, συγχωριανών που στάθηκαν εμπόδιο σε μια συνεταιριστική. (Συνέχεια στη σελίδα 2)

ΓΙΟΡΤΕΣ ΓΙΑ ΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ προσαρτήθηκε στην Ελλάδα το 1881. Φέτος το 1981, συμπληρώνονται 100 χρόνια από την Απελευθέρωσή της. Γι' αυτό, ειδικά όλοι έμεις οι Θεσσαλοί, μικροί - μεγάλοι, όπου κι αν βρισκόμαστε, οποιαδήποτε εργασία κι αν κάνουμε, πλούσιοι ή φτωχοί, πρέπει να γιορτάσουμε το γεγονός, άτομικα και όμαδικά με αγάπη και ένθουσιασμό. Οι διάφορες εκδηλώσεις να γίνουν με λαμπρότητα και έντυπωσιακά. Να μη λείπει κανένας μας όταν θα κληθούμε.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 25 Ιανουαρίου έγινε η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου στα Γραφεία μας, στην όποια πήραν μέρος πάνω από 80 συγχωριανοί.

Ο Πρόεδρος του άπερχόμενου Συμβουλίου κ. Θ. ΚΑΤΣΑΚΟΣ εν συντομία εξέθεσε τα όσα έγιναν τον προηγούμενο χρόνο. Ιδιαίτερα στάθηκε:

1) Στις εργασίες του Πν. Κέντρου που πλησιάζουν στο τέλος τους, με θέβια την προοπτική να λειτουργήσει το καλοκαίρι.

2) Την χρηματοδότηση του Πν. Κέντρου από το Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης ως Θεσσαλίας με ποσό 2.000.000, που πέτυχε μετά από έντονες προσπάθειες στο Νομάρχη Καρδίτσης, κ. Ταλιαδούρο και λοιπούς.

3) Την ανάγκη διαδικτικής καλλιέργειας, με την σύσταση Αγροτικής Έταιρίας για χαμηλό κόστος, καλύτερη τιμή προϊόντος, κρατική έπιχορήγηση κ.τ.λ.

4) Ενέργειες για το «ΜΑΥΡΟ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΑ».

5) Σωστή αναμπέλωση.

6) Για το Γυμνάσιο που έγκαινιάστηκε και την αξίωσή μας. Θα ενισχυθεί ο αλόγυρος του Σχολείου, και να γίνει ανθρώπινη και άκίνδυνη πρόσβαση προς το Γυμνάσιο τόσο των μαθητών όσο και των καθηγητών. — Κεντρική θέρμανση, κ.τ.λ.

7) Για την Μαθητική Στέγη και Έστία.

8) Για τα έργα στον Αγ. Δημήτριο (Γήπεδο - Πάρκο - Τουριστικό Κέντρο).

9) Για την έφημερίδα και τα λοιπά.

Διαπιστώθηκε ότι ο χρόνος δεν είναι ο κατάλληλος το πρωί για τέτοιες σοβαρές συζητήσεις. Γιατί δεν εξαντλήθηκαν τα θέματα, δεν άπαντήθηκαν οι διμλητές, δεν δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσουν οι υποψήφιοι, να τους γνωρίσουν οι ψηφοφόροι, με άποτέλεσμα να υποψηφίσουν άξιοι συγχωριανοί μας, με μόρφωση, με ήθος, με κέφι, με άνησυχίες, με άσβεστη την αγάπη για το χωριό και πρό παντός με έλευθερο γόνο ν' ασχοληθούν με τα κοινά. Έτσι σκέψη γίνεται άλλη χρονιά η Γενική Συνέλευση να γίνεται άπόγευμα Κυριακής.

Τελειώνοντας ο κ. Πρόεδρος ευχαρίστησε όλους όσους συνέβαλλαν να κατορθωθούν τόσα πολλά, γιατί δεν είναι έργο πόνον του Δ.Σ. αλλά βόλων όλων άγαπών το χωριό (έπιστήμονες, τεχνικούς, ξενοτεμένους, φίλους του χωριού).

Στην ψηφοφορία που έπακολούθησε ψήφισαν περί τους

80 και στην τακτική προθεσμία οι έκλεγμένοι συνήλθαν και με μυστική ψηφοφορία συγκροτήθηκαν σε σώμα που έχει ως έξής:

Πρόεδρος ο κ. Θωμάς Δ. Κατσακός.

Άντιπρόεδρος η κ. Κατίνα Α. Ζούκα.

Γενικός Γραμ. ο κ. Χριστόφο-

ρος Α. Ζαφείρης.
Ταμίας ο κ. Γιάννης Δ. Παϊζάνος.

Μέλος η δ. Νίτσα Σ. Κατσάκου.

Μέλος ο κ. Γιώργος Α. Ποδηματσός.

Μέλος ο κ. Γιώργος Θ. Κραυνιάς.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Πανθεσσαλική σύσκεψη στη Λάρισα

Την Κυριακή 1 Φεβρουαρίου 1981, πραγματοποιήθηκε στη Λάρισα η Πρώτη Πανθεσσαλική Σύσκεψη για την ίδρυση ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ στη Θεσσαλία.

Τη σύσκεψη όργανωσαν ο Δήμαρχος Λαρίσης, ο Σύλλογος Έπιστημόνων Λαρίσης, η Ε.Λ. Μ.Ε. και το Τ. Ήπιμ. Λαρίσης, εκλήθησαν δε και έλαβαν μέρος σ' αυτή και μίλησαν Δήμαρχοι και Πρόεδροι Κοινοτήτων και εκπρόσωποι Συλλόγων, Σωματείων, Όργανώσεων και Υπηρεσιών από όλες τις Θεσσαλικές πόλεις. Μόνον οι Δήμαρχοι Μαγνησίας, Καρδίτσης και Τρικάλων δεν προσήλθαν.

Στη σύσκεψη αυτή έλαβε μέρος και η «Πανθεσσαλική Στέγη» των Άθηνών, η όποια, όπως είναι γνωστό στους άναγνώστες μας, μαζί με τα άλλα γενικά θέματα της Θεσσαλίας, περιέλαβε από καιρό στη δραστηριότητά της και το Θεσσαλικό Πανεπιστήμιο και το έφρόντισε με Συσκέψεις, Συνελεύσεις, Υπομνήματα, Έπαφές κ.λπ. Έπί του προκειμένου ανέθεσε σε 3 μέλη της, τον άντι-

πρόεδρό ης κ. Θωμά Κατσάκο, τον Γενικό Γραμματέα της κ. Εύαγ. Παλιούρα και το μέλος του Δ.Σ. της Κα Νίτσα Παπαγιάννη, να μεταθούν στη Λάρισα και να την εκπροσωπήσουν.

Σ' αυτήν έγιναν Χαιρετισμοί, Εισηγήσεις και Συζητήσεις σε εύρετα κλίμακα και έτέθη το θέμα με σύστημα και σε έπιστημονική πλέον βάση με έπίσημα στοιχεία Στατιστικά, Χωροταξικά, Συγκοινωνικά, Πληθυσμιακά, Οικονομικά κ.λπ., από τα όποια προκύπτει ότι η ίδρυση Πανεπιστημίου στη Θεσσαλία και η κατανομή των Σχολών του στις διάφορες πόλεις της, θα συντελέσει όχι μόνο στην Τοπική Οικονομία, την Πρόοδο και την Πολιτική Ανάπτυξη, αλλά και γενικότερη ώφέλεια στην Έθνική Οικονομία.

Με την ευκαιρία, οι εκπρόσωποι της Πανθ. Στέγης συνεζήτησαν με διαφόρους παράγοντες και το έπίκαιρο και καυτό θέμα του έορτασμού των 100 χρόνων της Άπελευθέρωσης της Θεσσαλίας.

ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΣΑΚΟΣ

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Φέτος ο χορός μας θα είναι κάτι άλλο, γιατί:

- 1) Θα γίνει Σαββατόβραδο 21 Φεβρουαρίου 1981.
- 2) Θα γίνει σε νεόδμητο πολυτελές Ξενοδοχείο, το ΧΟΛΥΝΤΕΪ, πίσω από το ΧΙΛΤΟΝ, Μιχαλακούλου 50, τηλ. 748.322.
- 3) Μέσα στις άπόκριες (δεύτερο Σάββατο).
- 4) Με ύπέροχη όρχήστρα του Ξενοδοχείου και κλαρίνο δικό μας.
- 5) Φαγητό: για πρώτο, όρεκτικό με 12 γεύσεις, δεύτερο, έσκαλωπ με σάλτσα Μαδέρα και χόρτα, κάτι που δεν τρώμε στο σπίτι, σαλάτα έποχής και παγωτό.
- 6) Κρασί: χύμα βαρελίσιο, τόσο που θα ίκανοποιηθεί και ένα γερό πότη, φυσικά χωρίς ιδιαίτερη πληρωμή.
- 7) Τιμή προσκλήσεως 600 δρχ. μαζί με το κρασί, άρα καταπληκτικά φθηνά. Οι προσκλήσεις είναι περιορισμένες γι' αυτό και προπληρώνονται. Φροντίστε λοιπόν να έπωφεληθείτε της ευκαιρίας, για να μη μείνετε παραπονούμενοι.

Γεν. Συνέλευση - Αρχαιρεσίες Συνδέσμου Μορφοβουνιωτών - Βουνισιωτών

Την 18 του μηνός Ιανουαρίου 1981 εγένετο εις τα Γραφεία του Συνδέσμου Λιανοφόρου 10 η Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου με θέματα ημερησίας διατάξεως 1) Απολογισμός πεπραγμένων της απερχομένης Διοικήσεως και της Ταμειακής διαχειρίσεως και 2) Αρχαιρεσίες διά την ανάδειξιν νέας Διοικήσεως.

Εις την Γενική Συνέλευση προσήλθεν άρκετά μέλη άν άνι όλα, όσα είναι εις τό διόλιόν Μητροπόων του Συνδέσμου. Η μεγάλη όμως προσέλευση τών μελών είχεν ως αποτέλεσμα νά ενημερωθούν από την απερχομένη Διοίση όλες τίς ένέργειες και τίς προσπάθειες που κατέβαλε διά την επίτευξιν του σκοπού του Συνδέσμου. Παράλληλα δέ και νά ψηφίσει την Νέα Διοίση.

Πρόεδρος τής Γενικής Συνελεύσεως εξέλεγει από τά μέλη ως προβλέπει τό καταστατικό έ. ν. Βάτης Τσούλας ό όποιος ήπιόθινα και με μεγάλη προσοχή άποπεράτωσε την Συνέλευση και τές άρχαιρεσίες με τάξη και σαφήνεια χωρίς νά εκδηλωθεί ούδέν παράπονον.

Μετά τόν άπολογισμόν πεπραγμένων και τής Ταμειακής διαχειρίσεως, έλαβαν τόν λόγον πολλά μέλη τά όποια εξέφρασαν τάς απόψεις των διά την πληρέστερη και άποτελεσματικότερη άπόδοση του Συνδέσμου, προϋπόθεση που άφορά όλα τά μέλη και που πρέπει ένεργητικά νά συσπειρωθεί ό Σύνδεσμος με περισσότερα, διά νά δυναθεί νά λειτουργήσει σωστά μέσα στα πλαίσια τών δυνατοτήτων.

Έκ μέρους του Τμήματος νέων μίλησε ή Δ)δα Σκούφη Άλέκα ή όποια άνέπτυξε τό ρόλο των νέων μέσα στο Σύνδεσμο και την δραστηριότητά των για τό πνευματι-

κό κέντρο.

Μετά τό πέρας τών όμιλιών ή έλεγείσα Έφορευτική Έπιτροπή προσέει εις την διεξαγωγήν τών άρχαιρεσιών από τής όποίας εξέλεγει ή νέα Διοίση, ή όποια άπαρτίζεται από τούς κάτωθι άποψηφίους: 1) Κατοίκον Παναγιώτην, 2) Λατίνον Άπόστολον, 3) Πολύξον Σωζράτην, 4) Σκούφη Άλεξάνδρα, 5) Σακελλαρίου Αημίτην, 6) Καρφετζήν Εύάγγελον και 7) Κατσακιώτην Σπύρον και διά την εξέλεγκτική Έπιτροπή εξέλέγησαν: 1) Γιαννάκος Ηλίας, 2) Ζαρκάδας Αεωνίδας και 3) Τσιαντούλας Δημήτριος.

Οί έλεγγέντες συνήλθαν και συζητήθησαν σε σώμα που έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Η. Γ. Κατοίκος. Άντιπρόεδρος: Σ. Α. Πολύξος.

Γ. Γρ. Άλ. Ε. Σκούφη. Ταμείας: Σακελλαρίου Γ. Αημ. Μέλη: Λατίνος Η. Άπ., Καρφετζής Α. Εύάγγ., Κατσακιώτης Σ. Σπύρος.

Μετά τό πέρας τών άρχαιρεσιών ειγήθησαν στη νέα έλεγείσα Διοίση νά συνεχίσει τό έργο με δραστηριότητα, σύνεση, άφοσίωση και υπευθυνότητα, όποτε ό Σύνδεσμος νά γίνει πρότερον ολοκληρωτό τής περιφερείας μας. Η Νέα Διοίση ευχαρίστησε τούς παρευρισκομένους και όπισεχή ότι θα καταβάλει πάσα δυνατή προσπάθεια νά ανταποκριθεί εις τά καθήκοντα και τίς υποχρεώσεις που άπορρέουν από τό Καταστατικόν του Συνδέσμου.

Σ. ΠΟΛΥΖΟΣ

Σ η μ.: 'Ο χορός θα γίνει στις 5 Άπριλίου. Απαιτήσεις θα δημοσιεύσουμε στο άλλο φύλλο τής ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ.

Τό Θεσσαλικό Θέατρο

"Όπως είχαμε προβλέψει, ή επικεφαλής του Θεατρικού Θεάτρου κ. Άννα Βαγενά, δέν μας έξασε.

Μόλις έτοιμισε τό ζαντοόγραφο έργο που είναι έπιθεωρημένο τό «ΧΑΙΡΕΤΑ ΜΑΣ ΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ», μας πήρε τηλεφώνω, έντετασιασμένη από την ζωλοκαριαία θεατρική ύποδοξη και φιλοξενία, όταν παρουσίασαν τόν «ΑΓΑΠΗΤΙΚΟ ΤΗΣ ΒΟΣΚΟΠΟΤΑΣ».

Κράτησε με ά Κωσική, την πιο μαζική ζωντά στην άνοξη, στη 1 Μαρτίου, για νά άνεβούν στο χορδίο πριν τό κατεβάσουν για νά έτοιμαστούν για την ζωλοκαριαία παρουσίαση τής νέας τους δουλειάς.

Αυστηρός τό πωροχτερό χορδίο και τό 1 μέτρο χιόνι στο χορδίο έκείνες τίς μέρες κράτησε έπιφυλακτικούς τούς παράγοντας του Συλλόγου τής Καρδίτσας που είναι πιο ζωντά για νά οργανώσουν τό άνέβασμά τους στο χορδίο. Βεσκεμάστε σε συχνή έπαφή με την κ. Βαγενά και άν είναι τίνουδός χωρίς περί τό τέλος τής περιόδου τους, θα τό άποτολημάσινε.

Τό νέο τους έργο «ΧΑΙΡΕΤΑ ΜΑΣ ΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ» που θα παρουσιασθή στην Άθήνα και τότε φυσικά, θα σας γνωρίσουμε έγκαιρα με τή ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ τά σχετικά, έκανε λάτσιο. Σ' αυτό δοήθησε και ό δεσπότης τής Λάοιας με τίς οργανωμένες άντιδράσεις του εξ αιτίας ενός νοήμερου σχετιού με την έγκατάσταση έδρας του ΝΑΤΟ στην Λάοια και τά έπόμενα μιας τέτοιας ένέργειας.

Αιτές τίς μέρες δίνουν παρουσίαση στη Θεσ)κη και συνιστά με θεατρικά τούς Μεσσηνιολίτες τής Θεσ)κης όχι μόνο νά τίς παρακολουθήσουν, μα και νά γνωρίσουν την κ. ΒΑΓΕΝΑ που είναι γοητευμένη από τό χορδίο μας.

Ι.Δ.Π.

Με Νέο Χορδίο... ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΕΠΙΔΟΜΑ

Άπό την 1.1.81 θα παίρνουν οικογενειακό επίδομα.

- 1) Τά παιδιά που δέν συμπλήρωσαν τό 18ο χρόνο τους άντι τό 17ο.
- 2) Τά σπουδάζουσα μέχρι και τό 22ο.
- 3) Η έργαζόμενη γυναίκα, έστω άν ό σύζυγος παίρνει από τόν έργοδότη.
- 4) Σε περίπτωση χηρείας ή άναπηρίας του ενός τών συζύγων ή έργαζομένης που ό σύζυγος είναι σταπηώτης, τό επίδομα αϊξάνεται κατά 1000)ο μέχρι 2 παιδιά και 500)ο για περισσότερα.
- 5) Επίδομα παίρνουν και οι μισθοτοί για όργανά άγγόνια, όδέλφα, άνήγνα κ.τ.λ.
- 6) Τό ύψος του επίδοματος δέν ξερατάται από τά πάνω από 50 ήμερομισθία. Έτσι τό ένα παιδί παίρνει 6.240. Τά 2 80χ. 21.840. Τά 3 80χ. 39.000. Τά 4 80χ. 56.160 κ.τ.λ.

ΓΙΑ ΣΥΝΤΑΞΗ Ο.Γ.Α.

Μειώνεται σε βετία τό χορδίο άσχημα κατά τό όποιο ό άγρότης πρέπει νά παραιμείνι στην έπαυση πριν φθάσει σε ήλικία νά συνταξιοδοτηθεί, για νά δικαιώτα άγροτική σύνταξη.

ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

"Όπως γίνεται πάντοτε, δημοσιεύουμε τά όνόματα τών συνδρομητών με τά ποσά που μας έστειλαν για τή «Νεβρόπολη», που έχει θέσι άποδείξεως για τόν συνδρομητή, αλλά και δικαιολογητικό για τό Ταμείο τής Ένώσεως, γιατί τό κομμάτι αυτό τής Έφημ. με τά όνόματα και τά ποσά τών συνδρομητών καρφιτωώνεται πίσω από την άπόδειξη, με την όποία κρεώνεται, όαν έσοδο έφημερίδας, τό Ταμείο του Συλλόγου.

Άν κάποιος από λάθος του Τυπογραφείου δέν ιδεί τό όνομά του για τά χρήματα που έδωσε, νά έπικοινωνήσει με τόν κ. ΠΑ.Ι.ΖΑΝΟ ΓΙΑΝΝΗ.

Άρχίζουμε με τά όνόματα αυτών που πρόσφεραν και πιο πολύ από την συνδρομή τους, ύπαγούοντας στην παράκλησή μας νά βοηθήσουν τούς λίγους που επκώνουν τό τεράσιο βάρος τής έκδόσεως τής «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ» για την άντιμετώπιση τών έξόδων και την βελτιώσή της.

Μερικών ή προσφορά είναι συγκινητική και τούς ευχαριστούμε ιδιαίτερα, ευχόμενοι τό παράδειγμά τους ν' ακολουθήσουν και άλλοι συγχωριανοί. Αυτοί είναι οι κ.κ.:

Ντίκας Θ. Κώστας	1200	Μαστρογιάννης Γιώργος - Μαρία Τσάμη	500
Βλάσσιος Γ. Σωτήρ.	1000	Γγκαμηλιάρη Άλεξάνδρα - Σταφυλά	500
Γακτιόπουλος Α. Γιάν.	1000	Σφήκας Θ. Τρύφων	500
Μανιώτης Σερσφ.	500	Παπανοστασίου Δ. Σωτήρ.	500
Μηλίτης Δ. Θωμάς	500	Πανάγος Β. Νικήστρατος	300
Πετρόπουλος Γ. Άπόστ.	500	Ψημμένος Γ. Βασίλης	300
Παπαγεωργίου Άάσων	500	Ψημμένος Β. Γιώργος	300
Καπέκας Δ. Άνδρ.	500	Χαλατσάκος Τόλης (Άριστ. Ζάχου)	300
Παϊζάνος Δ. Νώντας	500	Λαδιάς Ι. Σωτήρης	300
Γόρδιος Γ. Κων. (Βουνέσι)	500	Τσαγανός Β. Στέφ.	300
Κάτσιανος Δ. Κώσας	500	Βασαρδάνης Ι. Άλέκος	300
Ζαφείρης Π. Γιάνν.	500	Κυρίκος Χρήστος	300
Ζαφείρης Π. Θανάσης	500	Γονατά Άαγερίσσα (Σταφυλά)	300
Μηλίτης Γρ. Γιάννης	500	Κρανιάς Γ. Τηλέμαχος	300
Σταφυλάς Χρ. Γιώργος	500	Μηλίτης Β. Θωμάς	300
Καρβούνης Δ. Τάσιος	500	Χαλκιάς Κίμων	200
Θάνος Άντώνης	500	Συλογιάννης Δ. Άχιλ.	200
Θανόπουλος Όδυσσεάς	500	Σχισμένος Χριστόφορος (Μπελκ)γη	200
Ευθυμίου Κατίνα	500	Γκανούρης Σωτήρ. (Φάρος)	200
Βελόφας Γιώργος	500	Ζάχος Φ. Ηλίας	200
Κατσιάκος Ν. Λευτέρης	500	Κορώνη Δ. Δωροθέα	500
Βελίτζας Χ. Νίκος	500	Ψάρρας Άντώνης	500
Βελίτζας Χ. Γιώργος	500	Ράϊκος Ιωάννης	400
Σβάρνος Χ. Στέργιος	500	Βασιλούλης Κ. Θωμάς	300
Καρβούνης Δ. Γιάννης	500	Παϊζάνος Δ. Θανάσης	500
Σταφυλλάς Χ. Μιχάλης	500	Παϊζάνος Δ. Μένιος	500
Ψάρρας Ν. Χρήστος	500		
Τσιαδήμας Χ. Άπόστολος	500		
Ζούκας Χ. Άλκης	500		
Τσάμης Α. Λίας	500		
Τσάμης Α. Βασίλης	500		
Τσάμης Α. Κώστας	500		

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τόν γυιό του Άποστόλη και τής Ευαγγελίας ΜΑΛΑΜΙΤΣΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ, που πήρε πτυχίο του Ε.Μ. Πολυτεχνείου, Μηχανολόγος - Μηχανικός, συγχάρω έγκάρδια και εύχομαι καλή σταδιοδρομία.

Η φίλη τής Οικογενείας ΕΛΛΗ Φ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

— Εις την άγαπημένη μας έξοδέλφη Σταυρούλα Χρ. Καρκαντά που έδωσε άμοιβαίαν ύπόσχεσιν γάμου μετά του κ. Άλέκου Καπνουτζή, συχαίροντες ευχόμεθα καλά στέφανα.

Οικογ. ΓΕΩΡΓ. ΣΤΕΡΓΙΟΥ Λάοια

ΔΩΡΕΑΙ

Πρόσφεραν για την άποπεράτωση του Πνευμ. Κέντρου οι κ.κ. Μπέσιος Δ. Βασίλειος 5.000 Εύδουλιού Αικατερίνη 5.000

Τσαγανός Β. Στέφανος στη μνήμη του άδελφού του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ 1.000

Τσαγανός Φώτης & Όλγα στη μνήμη τών γονιών τους ΒΑΣΙΛΗ - ΦΩΤΕΙΝΗΣ — ΓΕΩΡΓΙΟΥ και ΕΛΕΝΗΣ 2.000

Πρόσφεραν για την καμπάνα του χωριού οι κ.κ.:

Πετρόπουλος Γ. Άπόστ. 1.500 Μήτσιος Δ. Βασίλειος 1.000

ΑΘΗΝΑ ΤΣΑΓΑΝΟΥ — ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ

Χαρίλ. Τρικούπη 56 2ος όροφ. - τηλ. 3634182 Δέχεται: Πρωί 7.30—10 Άπογ. 5—8 Έκτός ΤΕΤΑΡ. - ΣΑΒΒ.

ΕΙΣΑΙ ΣΤΗ ΕΟΚ.....

(Συνέχεια από την σελίδα 1)

προσδευτική συσπείρωση όλων τών Μεσσηνιολιτών, που θα είχε σαν αποτέλεσμα ν' άνακουφιστούν από τίς όρειές δουλειές του άμπελιού, νά βελτιώσουν την παραγωγή τους, νά πετύχουν καλύτερες τιμές, μικρότερο κόστος, νά μείνουν οι κάτοικοι στα χωμάτά τους, νά ριζώσουν στέρεα κι' αυτοί και τά παιδιά τους.

Άν τότε όλα πήγαιναν καλά, σήμερα τά πράγματα θα ήταν πιο εύκολα. Θα ήταν έτοιμος ό φορέας που θα είχε άναμορφώσει έν τώ μεταξύ την περιοχή, από κάθε άποψη, για νά δεχθεί την νέα κατάσταση για νά προχωρήσει άνεμπόδιστα στην πραγματοποίηση τών στόχων όπως μας σερβίρονται από τίς Βρυξέλες. και οι δουλευτάδες τους, μικρή παραγωγή, κι' αυτή τουρλου - τουρλου, που λέν κι' οι Άνατολίτες.

Η περιοχή μας, μαζί με του Βαννείου και του Βλάσδου θα μπορούσε νά γίνει κάτι άνώτερο, κάτι άσυναγωνίστο.

Τό Μαύρο Μεσσηνικόλα είναι άναμφισβήτητα από κάθε παράγοντα του Υπουργείου Γεωργίας, του Ίνστιτούτου Οίνου και Άμπέλου και τών σχετικών έπιτροπών. Άν καθυστερεί, ή κακοδαιμονία, ξεκινάει από πριν 40 χρόνια, τότε που τά καβούριζ δέν γίνονταν πίττα, τότε που ό συναισθηματισμός κρατούσε δεμένε τό χωριανό με τ' άμπέλι του.

Τώρα δέν είναι έποχή για συναισθηματισμούς. Τά γεγονότα τρέχουν κι' άν δέν συγχρονιστούμε, άν δέν αγωνιστούμε άν δέν ζητήσουμε έπιτακτικά την ένίσχυση τής Πολιτείας, θα μείνουμε ούραγοί τών γεγονότων, άξιοι τής μοίρας μας, θα σίζοντας προς τόν τέλειο άφανισμό. Κάτι τέτοιο, όμως νομίζω δέν συμβαίνει κι' ούτε θα συμβεί στο σύντομο μέλλον.

Τό άρθρο μου αυτό, που θα έχει συνέχεια στα έπόμενα φύλλα τής ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ είναι μια έκκληση προς κάθε άρμόδιο, Πολιτικό - έπιστήμονα και ιδιαίτερα τούς Γεωπόνους μας νά μας πούν την γνώμη τους από τίς στήλες τής «Ν» με σκοπό νά βοηθηθούν τά χωριά μας, για ένα καλύτερο αύριο.

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Τό ιστορικό «δαιμόνιο» του Γιάννη Κορδάτου

Του Σωτ. 'Αδάμου, Δικηγόρου

Όταν το 1939 πρωτοδημοσιεύτηκαν τα «Νέα προλεγόμενα εις τόν "Όμηρον» του Θεσσαλού ιστορικού συγγραφέα Γιάννη Κορδάτου από τις εκδόσεις Ζαχαροπούλου, είχαν μεγάλη απήχηση όχι μόνον στην Έλληνική, αλλά και στην διεθνή βιβλιογραφία. Ο Κορδάτος εκλήθη άμέσως στην Άγγλία για να κάνει μια σειρά διαλέξεις πάνω στο Όμηρικό ζήτημα. Παρενεβλήθη όμως ο πόλεμος κι' έτσι ματαιώθηκε το ταξίδι του συγγραφέα στην Άγγλία.

Για την περιπούδαστη αυτή μελέτη του Κορδάτου δημοσιεύουμε παρακάτω μια ωραία κριτική του επίσης Θεσσαλού συνεργάτη μας κ. Σωτηρίου 'Αδάμου.

Ο ιστορικός Γιάννης Κορδάτος ήταν πολυγραφώτατος συγγραφέας. Τηροξεν ο μεγαλύτερος και ο πιο αξίος νεοέλληνας ιστορικός συγγραφέας. Καταπύστηρε με πολλά και ποικίλα θέματα και το έργο, που άφησε ένα τεράστιο και αξιόλογο. Θα άναφέρω έδω ένδεικτικά μερικά από τα έργα που έγραψε. Άσχαλήθη με το γλωσσικό ζήτημα και ηρωική το έξαιρέτο βιβλίο «Δημοκρατικός και λογοκρατικός», την «Ευμηνία της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας», την «Ιστορία των αρχαίων θεοκειών», το «Συνταγμα των Άμπελαίων», την «Επανάσταση της Θεσσαλομαγνησίας», την «Εισαγωγή στη νομική επιστήμη» και πλήθος άλλα, και το σπουδαιότερο απ' όλα «Τα νέα προλεγόμενα εις τόν "Όμηρον». Το έργο του αυτό είναι σπουδαιότατο, γιατί σ' αυτό ο συγγραφέας αναπτύσσει μια νέα και πολύ πρωτότυπη θεωρία πάνω στο όμηρικό έπη.

Έλληνες είχαν θέματα γραφή, την ιερατική γραφή, αλλά η γραφή αυτή ήταν άγνωστη στο λαό. Έξετάζοντας, ο συγγραφέας, το ζήτημα της προϊστορίας και της ιστορίας της ελληνικής γραφής, ως και της γραφής των αρχαίων μεσογειακών και ανατολικών λαών, φτάνει άβιαστα στο συμπέρασμα ότι οι Άχαιοι και γενικά οι πρωτοέλληνες είχαν γραφή, αλλά την ήξεραν μόνον οι ιερείς. Ένω όμως στην Άσία και την νοτιοανατολική Μεσόγειο (Αίγυπτο, Μυρασία, Παλαιστίνη κ.λπ.) από τις ιστορικές ιδιομαρφίες των μερών αυτών σχηματίστηκαν έννοιες μεγάλα κράτη (Μοναρχίες), που είχαν ανάγκη από ιερατική τάξη, και γι' αυτό το ιερατικό στις χώρες αυτές δεν διαλύθηκε, αλλά διατηρήθηκε έως τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους, στην Ελλάδα συνέβη έντελώς το αντίθετο. Το ιερατικό από τον 9ο π.χ. άώνα άρχισε να κλονίζεται σαν ξεχωριστή τάξη και τελικά διαλύθηκε. Ο Άχαιοι και οι πρωτοέλληνες ήταν χωρισμένοι ως γνωστό, σε πατριές (φυλές, γέννη). Την εποχή άκριβως αυτή, που άρχισαν να διαλύονται οι πατριές από τις κοινωνικές διαφοροποιήσεις, προέκυψαν οι κατάλληλοι όροι για τη δημιουργία του θεομού της πόλης - κράτους. Τότε καθιερώθηκε η κοινή γραφή, που οι Άχαιοι την πήραν από τους Φοίνικες και έτσι στη νέα αυτή γραφή άρχισαν η μεταγραφή όλων των παλαιών ιστοριών, των παλαιών ύμνων, της θεογονίας κ.λπ. Με το σπουδαίο αυτό έργο καταπάστηκε ο Όμηρος και έτσι δημιουργήθηκαν ή «Ίλιάδα» και ή «Οδύσεια».

Φυσικά ή θεοσία του Κορδάτου δεν διατυπώνεται τόσο απλά και τόσο σύντομα. Η πρωτοτυπία της όμως έγκειται στ ότι για πρώτη φορά άποστηρίχθηκαν έντελώς νέες και σωστές άποψεις πάνω στο όμηρικό ζήτημα για την ύπαυξη ιερατείων, για τών πρωτοελλήνων Άχαιών και τών πρωτοελλήνων, για την ιερατική γραφή κ.λπ. βασισμένες σε αρχαίες ιστορικές πηγές και σε πρόσφατα ιστορικά άποδομημένα. Στη σπουδαία αυτή μελέτη του Κορδάτος έξετάζει άκόμη με προσοχή και σπάνια κριτική παρουσίαση όλες τις σχετικές πηγές, ως και τις αρχαίες ελληνικές λιραδόσεις και λιραδολογία επιζώντων, ότι στην εποχή του τρωικού πολέμου, οι λαοί, που κατοικούσαν την σημερινή Ελλάδα, οι πρωέλληνες και πρωτο-

θημα. Παράλληλα δίνονται ένα σωρό λύσεις σε ζητήματα καθαρώς ιστορικά και φιλολογικά. Ο άναγνώστης των «Νέων προλεγόμενων εις τόν "Όμηρον» θα μάθει πολλά πράγματα, που δεν τα ήξερε έως τώρα και θ' άγαπήσει άκόμη περισσότερο τα όμηρικά έπη, γιατί θα θα ιδεί από μόνον έντελως και νούργια σκοπιά, θα τι ιδεί σαν κλημεία ένδος αρχαίου λαού, που αντικαθρεφτίζουν την κοινωνική και πολιτική του ζωή και όργανωση. Θα μάθει επίσης γιατί τα όμηρικά έπη έγιναν έθνη το έπος των Έλλήνων, ότι ο Πειρίστρατος ζήτησε για πολιτικο-θρησκευτικούς λόγους (παιεζι) και στο πρόσπο τοις καταπολέμησε το ιερατικό της Έλευσίνας και κατέγραψε — κωδικοποίησε, άπως θα λέγαμε σήμερα — τα Όμηρικά έπη, τί ήταν οι ομηροδοί και οι Όμηροί και ποιός ήταν ο κοινωνικός τους όρος. Παράλληλα θα μάθει, ότι ο Άχιλλέας και οι Μυρμηδόνες δεν ήταν Θεσσαλοί, αλλά ήταν εγκατεστημένοι μαζί με τούς Άχαιούς στη Νότια Πελοπόννησο, την Άττική και τα νησιά και βόρεια από την κάθοδο των Δωριέων εκπολίστηκαν απ' τις έστίες τους (Πελοπόννησο, νησιά και Άττική) και τραβήχτηκαν βορειότερα (Θεσσαλία, Νότιο Ήπειρο, Μακεδονία). Όταν όμως εγκαταστάθηκαν στη βορεινή Ελλάδα έδοσαν, ως ήταν εφόμιο, στα μέλη αυτά και τα δικά τους τοπωνύμια (Άργος, Φθία, Λάρισα, Όλυμπος, Σπερχειός κ.λπ.).

Ο ιστορικός Γιάννης Κορδάτος και άν άκόμη δεν είχε καταπύσει να γράψει την ιστορική της Ελλάδας, αρχαία, μεσαιωνική — βυζαντινή και νεότερη μαζί — των ήμερών μας, καθώς και πλήθος άλλα αξιόλογα έργα, και είχε γράψει μόνο «Τα νέα προλεγόμενα εις τόν "Όμηρον», αυτό θα ήταν άρετό για να καταταγεί από τόν ιστορικό του μέλλοντος στους μεγάλους νεοέλληνες συγγραφείς. Στη συγγραφή του αυτού του έργου που είναι, κατά τη γνώμη μου, το πιο σπουδαίο απ' όλα τα έργα του Κορδάτου, πολύ βοήθησε το συγγραφέα το ιστορικό του «δαιμόνιο» και ή άκούραστη έρευνα και αναδίφηση των αρχαίων πηγών, ως και ή μελέτη και ή όξεια κριτική παρουσίαση των προσφάτων ιστορικών και φιλολογικών άποδομημένων.

Το ιστορικό του «δαιμόνιο» σε συνδυασμό με την ιστορική ιδιοσυμική μέθοδο, που χρησιμοποιήσε στις μελέτες του ο Κορδάτος άπετελούσαν την άσφαλή πύξίδα στις ιστορικές του έρευνες και τών κατέστησαν ικανό να διατυπώσει μια επίσης πρωτότυπη και όρθή θεωρία γύρω από τόν περίφημο «Συνταγμα των Άμπελαίων».

ΧΟΡΟΣ ΚΡΥΟΝΕΡΙΤΩΝ
Θά γίνει 13 Μαρτίου 1981, Άχαρών 77, (Κέντρο «Πανόραμα»), Τηλ. 99.24.547. Κον Στ. Σέον.

'Εργαζόμενη γυναίκα

Η γυναικεία εργασία άποτελεί για τις μέρες μας τόν γενικό κανόνα. Η διαρκής άνοδος των τιμών, αλλά και ή ανάγκη για δημιουργία και προσφορά σπρώχνουν όλο και πιο πολλές γυναίκες να βρουν μια δουλειά. Βγαίνει λοιπόν ή γυναίκα από το σπίτι, άσχολεται με κάτι διαφρετικό, μαθαίνει να σκέφτεται και να ενεργεί όπως ή ζωή τή άπαιτεί. Με τη δουλειά ή γυναίκα γίνεται δεσπτήριο μέλος της κοινωνίας, διαμρφώ-

προκαταλήψεις άλλων εποχών, ύπάρχει ο καθημερινός βομβαρδισμός στην καλαισθησία της με σκοπό να την άποσπάσει από τα άμεσα και καυτά της προβλήματα.

Για να βρεθεί μια λύση όμως σ' όλα αυτά που άποσπολούν τη γυναίκα θα πρέπει να ψάξουμε τις αίτιες που τα προκαλούν. Άραγε τόν άποσπασμό από τη δουλειά ή γυναίκα γίνεται δεσπτήριο μέλος της κοινωνίας, διαμρφώ-

ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΘΩΔΗ

νει την κρίση της, άποκτάει τη δική της γνώμη, και άποδεικνύει τις ικανότητές της με τη συνεχή της πρόοδο σε όλους τούς τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ζωής.

Έκτός όμως από «τα καλά» που δίνει ή δουλειά στη γυναίκα, της δημιουργεί πολλά προβλήματα στις σημαντικότερες πτυχές της ζωής της. Η γυναίκα άν και δουλεύει τις ίδιες ώρες και προσφέρει όσα κι ένας άνδρας, πληρώνεται λιγότερο. Η δουλειά της θεωρείται κατώτερη από τη δουλειά των άνδρών συναδέλφων της. Βρίσκει πολλές δυσκολίες άκόμη και στο να πιάσει δουλειά, γιατί θεωρείται μεγάλο μειονέκτημα — άπο τόν εργοδότη — τόν ότι μπορεί να γίνει μητέρα. Η μητρότητα συνεπάγεται άδεια άρα και «ζημιά» της επιχείρησης.

Δημιουργούνται όμως και πολλά προβλήματα μέσα στο σπίτι, ιδιαίτερα όταν υπάρχουν παιδιά. Η γυναίκα αναγκάζεται να δουλεύει διπλό όχτάωρο για να βγάλει πέρα τις δουλειές του σπιτιού. Ούτε συζήτηση βέβαια για την άνυπαρκτή ψυχολογία της. Μπρέφι φυσικά να τη βοηθήσει ο άνδρας στο σπίτι. Τί θα γίνει όμως με τα παιδιά τις ώρες που και οι δύο λείπουν από το σπίτι; Πώς μπορεί ή γυναίκα να είναι ήσυχη για τόν παιδί της όταν δεν υπάρχουν παιδικόι σταθμοί για να τόν αφήσει σε σίγουρα χέρια. Δεν είναι λύση πάντα ή γιαγιά. Με τί δυνατότητα θα μεγαλώσει ένα παιδί άφου σχεδόν κανένα επίδομα δεν της δίνεται για τη γέννησή του; Πώς να άποφασίσει να κάνει παιδί όταν αυτό σημαίνει τόν λιγότερο δυό χρόνια άπομάκρυνση από τη δουλειά; Η έγκυμοσύνη θεωρείται λόγος άπόλυσης από τη δουλειά, και ή άδεια που δίνεται για τη γέννα είναι συχότατα μικρότερη από όσο χρειάζεται. Και που θα παίξει αυτό τόν παιδί — όταν πρόκειται για πόλη — άφου δεν υπάρχουν παιδοτόποι που να είναι άσφαλείς; Πώς θα πάει σχολείο όταν τα σχολεία είναι ετοιμόρροπα και ή παιδεία είναι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της χώρας μας; Και στη μάνα που άγωνίζεται για να μεγαλώσει τόν παιδί της, δεν άναγνωρίζεται άπο τόν νόμο ή κηδεμονία ούτε ή ισότιμη διαχείρηση της οικογενειακής περιουσίας.

Σάν κοινωνική ύπρηξη, ή γυναίκα άποσπολείται και άπο προβλήματα γενικότερα όπως είναι ή ειρήνη, ή ύψη και άτιδήποτε δημιουργείται στην κοινωνία που άνήκει. Έκτός άπο όλα αυτά, ύπάρχει ο περιερισμός της μέσα σε ταμπου και

Σάν άμεσα ένδιαφερόμενοι όμως με ποίο τρόπο θα άντιδρούσαμε σ' όλα αυτά που γίνονται; Οί συνεχείς προστριβές και καυγάδες άνάμεσα στα ζευγάρια δεν οδηγούν πουθενά, και είναι ποσάλογο να σπάξει ή ένότητα της οικογένειας επειδή ρίχουμε όλο στο κάτω - κάτω γυρίζει κι' αυτός τόν ίδιο ξεθεωμένος άπο τη δουλειά. Η «προσωπική επανάσταση» είναι δρόμος άνώδυνος, που άπλάς βοηθάει να ξεσπάσει ή άναγκάτηση χωρίς να βρεθεί λύση.

Η ζωή ή ίδια δείχνει πως ή ένότητα βοηθάει και λύνει πιο εύκολα τα προβλήματα, και ότι οι άγώνες κερδίζονται μόνο όταν στηρίζονται στην ένότητα των δυνάμεων. Η γυναίκα λοιπόν, πρέπει να σπάσει αυτό τόν φράγμα τού «διαίρει και βασίλευε» που έχει ύψωθεί άνάμεσα στα δυό φύλα. Ηδη, οι ίδιες δυσκολίες που άναγκασαν τη γυναίκα να δουλέψει την οδηγούν να ένωθεί με τούς συναδέλφους της και να παύσει μαζί για τόν κοινό τους δικαιώματα με την κατάκτηση της ισότητας.

Έχουν βέβαια δημιουργηθεί άρκετα «φεμινιστικά κινήματα», που όσίοσο δεν παλεύουν για τόν κύρια προβλήματα της γυναίκας, αλλά καταναλώνουν την δραστηριότητά τους σε δευτερεύουσας σημασίας ζητήματα. Η εργαζόμενη γυναίκα όμως δεν έχει χρόνο για να σπαταλήσει σε θέματα άσχετα με τη ζωή της, σε θέματα που δεν τη βοηθάνε να προχωρήσει. Η γυναίκα της δουλειάς συνειδητοποιεί τη θέση της, και δραστηριοποιείται όλο και πιο πολύ σε σωστές και τευθύνσεις που θα την οδηγήσουν σε ουσιαστική λύση των προβλημάτων της.

ΘΩΔΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ:
● Στη «Νεβρόπολη»
● Στο Σύλλογο τού χωριού σας

‘Η χαρά είναι για όλα τὰ παιδάκια

‘Η Άννα και ο Σπύρος ήταν δυο αγαπημένα αδερφάκια που ζούσαν με τη μητέρα τους σε μια μικρή κούρση. ‘Η μητέρα τους δούλευε σε κάποιο εργοστάσιο από το πρωί μέχρι το βράδυ. Έργαζόταν διπλές ώρες για να αποκτήσουν δική τους κωμαρούλα. Το βράδυ κατάκοπη μαγείρευε και έτοιμα τα παιδάκια της είχαν το φαγητό έτοιμο για την άλλη μέρα. Τίς ώρες που έλειπε η Άννα στο σχολείο, το Σπύρο τον πρόσεχε η καλή τους γειτόνισσα, η κυρά Μάρθα. Αυτή είχε ένα αγοράκι τον Άλέκο ίσα στα χρόνια με τον Σπύρο.

Είχαν φτάσει οι αποκριές. Όλες οι βιτρίνες ήταν γεμάτες με κομκλες γυμνένες με πολύχρωμες αποκριάτικες φορεσιές. Πλήθος παιδάκια μαζούνταν εκεί και για ώρες τις θαύμαζαν!

‘Η κυρά Μάρθα ένα πρωινό, πήγε τον Άλέκο με τον Σπύρο στις βιτρίνες. Τα δυο μικρά δεν χόρταιναν να κοιτάζουν τις ποικιλόχρωμες λαμπερές στολές. Αποξεχάστηκαν να τις θαυμάζουν και με δυσκολία ή φτωχή γυναίκα, πέτυχε να την ακολουθήσουν και πάλι στο σπίτι. Και όσο κι αν τους υποσχέθηκε, από ένα χωματιστό καπέλο που θα τους έτοιμάζε, ή διάθεσή τους δεν διορθώθηκε. Αυτά θα ήταν εδνηξιμένα, μόνον αν αποχτούσαν μια δική τους αποκριάτικη φορεσιά!

‘Η Άννα σαν γύρισε από το σχολείο, άδικα παρακαλούσε τον αδερφούλη της να φάνε ότι η μητέρα τους είχε έτοιμάσει από την προηγούμενη. Στενοχωρημένη κάισε δίπλα του κι άρχισε να του μιλάει για τις βιτρίνες με τις λαμπερές φορεσιές, αλλά εκείνος την σταμάτησε απότομα, λέγοντας:

— Δεν θέλω να μου πεις τίποτα! τίς είδα... ‘Η κυρά Μάρθα μάς πήγε με τον Άλέκο...

— ‘Ε, και δεν ήταν περφόρμες, ρώτησε ξαφνιασμένη η Άννα.

— Καλύτερες δεν γίνονται, αλλά έμεις είμαστε φτωχοί... Θα μουν τυχερός αν δεν τις έβλεπα καθόλου... ‘Η μητέρα μάς το λέει συνέχεια «έμεις δεν είμαστε για τέτοια... έμεις πρέπει να κάνουμε οικονομία πάνω στην οικονομία!» Γι’ αυτό σου λέω, έμεις ποτέ δεν θα χαρούμε το Καρναβάλι με μια δική μας φορεσιά... ποτέ!

— Μπα! Όστε έτσι πιστεύεις; Περιμένε και θα δεις πως έχεις λάθος, του είπε τότε αποφασιστικά η Άννα, που πήγαινε στην Πρώτη τάξη. ‘Ηταν δηλαδή δυο χρόνια μεγαλύτερη από κείνο.

— ‘Η διάθεση όμως του μικρού δεν διορθώθηκε καθόλου. Πίστευε, πως η αδερφούλα του, θα του έλεγε καμιά φανταστική ιστορία για να φάει.

‘Εκείνη όμως σηκώθηκε γρήγορα και τρύπωσε κάτω από το κρεβάτι τους. Ξετρώπωσε ένα κομμάτι και το έφερε γελώντας στην παραξενεμένο τώρα, αδερφό της. Το πλησίασε στ’ αυτί του και το παρακούνησε μια εδω μια εκεί. ‘Ακούστηκαν κάποιες κουνουρίσματα εκεί μέσα.

— Τ’ άκουες; ‘Ε, τ’ άκουες, τοίπε γελώντας... είναι γελάτο με πολλές δραχμές και δεκάρες... νά, νάτα:

Με μάς άδειασε το ανοιγμένο κουτί πάνω στο τραπέζι και προστάει στα έκπληκτα μάτια του Σπύρου σκορπίστηκαν εκεί, δραχμές, πολλές δραχμές, δεκάρες και

πεντηταράκια. ‘Ακόμη κι ένα τάληρο! Σωστός θησαυρός!

— Δηλαδή; είμαστε πλούσιοι; είπε ο Σπύρος με μεγαλωμένα τα μάτια του από θαυμασμό. Θα πάρομε τις φορεσιές;

‘Από τη χαρά του άρχισε να χοροπηδάει και να άγκαλιάζει την αδερφούλα του. ‘Όταν ήσυχασε λιγάκι θέλησε να μάθει πού τα βρήκε η Άννα τόσα πολλά χρήματα. Κι αέτη του εξήγησε, πως τη δραχμή που της έδινε η μητέρα της για κουλούρι, δεν την χρησιμοποιούσε. Οι δεκάρες και τα πενηταράκια, ήταν από ρέστα που πάλι η μητέρα της τ’ άφηνε για να αγοράζει μολύβια και τετράδια. ‘Όσο για το τάληρο, το είχε από την Πρωτοχρονιά κρατημένο και της το είχε δώσει η νονά της.

‘Όσοτετα στρώθηκαν στο μέτρημα. Χόρτισαν τις δραχμές από τα πενηταράκια και τις δεκάρες και βρήκαν πως είχαν σωστές 165 δραχμές. Δεν έμεινε παρά να αποφασίσουν τί θα αγοράζαν. ‘Ο Σπύρος θα έπαιρνε τη στολή του άστροναύτη και η Άννα της κωνοκουφίτσας.

— Κι ο Άλέκος; φώναξε ξαφνικά ο Σπύρος. Θα πάρομε έμεις κι εκείνον θα τον ξεχάσουμε;

‘Η Μαρνούλα τον διαβεβαίωσε, πως δεν γινόταν να μείνει ο Άλέκος χωρίς φορεσιά. Θα του έπαιρναν μια στολή άστροναύτη όμοια με του Σπύρου και μάλιστα χωρίς να του πούν τίποτα. Θα ‘ού έκαναν την πιο ωραία έκπληξη!

‘Όσοτετα άπ’ όλ’ αυτά ο Σπύρος έφαγε με όρεξη. Σε λίγες ώρες τα καταστήματα θα άνοιγαν. ‘Εκείνη τη χρονιά θα χαιρόνταν κι αυτά Καρναβάλι!

‘Η χαρά και τα σχέδια που έκαναν δεν κράτησαν όμως πολύ. Κι αυτό, γιατί όποιο κατάσταση κι αν γύρισαν από το πιο μεγάλο μέχρι το πιο μικρό, δεν είχε τόσο φτηνές στολές. Κι’ όχι με 165 δραχμές να έπαιρναν τρεις, μα ούτε και για μία δεν ζήτησαν τα χρήματα!

‘Ο γυρισμός τους ήταν πολύ ήλιβερός. ‘Η Άννα μόλις και συγκατοήσε τα δάκρυά της. Είχε θυσιάσει τόσα κουλούρια, έγραφε μ’ ένα τόσο δά μολυβάκι, έκανε οικονομία στα τετράδιά της γράφοντας μικρά γράμματα και όρίστε. ‘Όλα πήγαν χαμένα!...

— ‘Εγώ το είπα φώναζε μέσα σε κλάμματα ο Σπύρος. Είμαστε τα πιο δυστυχισμένα παιδιά του κόσμου... Μήτε και θα βγω έξω τις Κυριακές. Δεν θέλω να δω Καρναβάλι!

Κάποια στιγμή τα βαλαντωμένα από τη στενοχώρια παιδιά, ένοιωσαν μια δροσιά νάρχεται από το άνοιχτό παράθυρο κι άκουσαν μια γλυκειά φωνούλα να λέει:

— Μην απελπίζεστε καλά μου παιδάκια. Ποτέ κανείς δεν πρόκειται να χάνει την έλπίδα του. ‘Εγώ που σας μιλάω, είμαι η άνεμοπνοή...

— Πώς; ποιά; ρώτησαν ξαφνιασμένα τα δυο αδέρφια τρέχοντας προς το παράθυρο.

— Μην ξαφνιάζεστε και μην φάχνετε να με δείτε. Είμαι η άνεμοπνοή που όλα τα βλέπω κι όλα τ’ άκούω.

Τα παιδιά έμειναν άφωνα για λίγο από την κατάπληξή τους.

— Δεν θέλω να υπάρχουν λυπημένα παιδάκια, συνέχισε με την

άπαλη φωνή της η Άνεμοπνοή. Συγγινήθηκα τόσο πολύ Μαρούλα για τα πόσα στερήθηκες για να χαρήτε την Άποκριά με μια στολή το καθένα σας. Κι’ εσύ Σπύρο έχεις το ίδιο τρυφερό καρδιά σαν την αδερφή σου. Δεν έχασες τον φίλο σου τον Άλέκο, όταν πιστένες, πως είσατε πλού-

ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ ΠΑΠΑΚΟΥ

σοι. Μην στενοχωριέστε, εγώ, η Άνεμοπνοή που όλα τ’ άκούω κι όλα τα βλέπω δεν θ’ αφήσω να στερηθήτε την χαρά του Καρναβαλιού. Νάστε σίγουρα πως θ’ αποχτήσετε κι’ εσείς και ο φίλος σας από μια άποκριάτικη φορεσιά. ‘Εχετε καλή καρδιά και σας άξιζει να σας βοηθήσω. Γειά σας τώρα και θα σας φέρω νέα, μόλις μπορέσω.

— Γειά σου! Γειά σου, καλή μας Άνεμοπνοή, φώναξαν μαζί και τα δυο παιδιά... Μην μάς ξεχάσεις.

‘Η καλόκαρδη Άνεμοπνοή σαν έβαζε κάτι στο μυαλό της, δεν ήσυχάζε ά νδέν το πετύχαινε. ‘Όσο σκεφτόταν πως άπαρχον τόσο δυστυχισμένα παιδάκια τόσο και η άπόφασή της να τα βοηθήσει μεγάλωνε. ‘Αποφάσισε λοιπόν, να πάει πού άλλου στους πλούσιους. Δεν ήταν κατάσταση αυτή συλλογίζονταν, εκείνων τα παιδιά να τα έχουν όλα και τούτα «ά φτωχά, να μην έχουν ποτέ χαρεί Καρναβάλι μ’ ένα δικό τους άποκριάτικο κοστούμι...

Σε λίγο βρέθηκε κοντά σ’ ένα πλουσιόσπιτο. Κόταξε από το παράθυρο κι είδε δυο καλοδωμένους κυρίους καθισμένους στις πολυθρόνες τους. Κάπνιζαν και φλυαρούσαν για τις άποκριάτικες φορεσιές των παιδιών τους. ‘Ηταν εύχαριστημένοι. Είχαν αγοράσει τις άκριβότερες. Μάλιστα ο ένας από τους δυο που είχε τρία παιδάκια, να, τί έλεγε εκείνη την ώρα:

— ‘Εγώ για τα τρία μου παιδάκια άγόρασα ενιά φορεσιές. ‘Ετσι θα φορέσουν από μια κωνοφύρια και κάθε Κυριακή! όσο σκέφτομαι τη χαρά τους: Θα διασκεδάσουν πολύ...

‘Η Άνεμοπνοή καταφουράστηκε με όσα άκουσε. Άκούς εκεί τρεις φορεσιές για το κάθε παιδί του! Τρύπωσε λοιπόν από τ’ άνοιχτό παράθυρο λέγοντας με φωνή έρεθισμένη:

— Και δεν συλλογίζεσαι, πως άπαρχον παιδάκια που μήτε δοκίμασαν ποτέ μια άποκριάτικη φορεσιά;... ‘Εγώ η Άνεμοπνοή που όλα τα βλέπω κι όλα τ’ άκούω, σας το λέω πως αυτό είναι μεγάλη ντροπή...

Οι δυο άντρες για μια στιγμή ξαφνιάστηκαν και κοιτάχτηκαν ταραγμένοι. Μα άμέσως έδειξαν τον θυμό τους. Άποκριάτικα και ν’ άκούν τέτοια στενοχώρια πράγματα! Αυτοί θα άλλαζαν τον κόσμο; ‘Εκλεισαν λοιπόν με βίαση το παράθυρο...

‘Η ίδια σκηνή έπαναλήφθηκε και σε δυο τρία άκόμη διαμερίσματα. Μερικοί μάλιστα έδειξαν και κάποια στενοχώρια για τα φτωχά παιδάκια. Το αποτέλεσμα όμως ήταν πάντα το ίδιο: Τί μπορούμε να κάνουμε...

Στο νέο διαμέρισμα, με τα πλούσια έπιπλα, δυο νέες γυναίκες μιλούσαν για τις στολές των παιδιών τους. ‘Ηταν ένθουσιασμέ-

νες, από την ποικιλία των σχεδίων και των χρωμάτων.

‘Η άκούραστη Άνεμοπνοή, γαμογέλασε εύχαριστημένη. Συλλογίστηκε, πως εκείνες σαν μητέρες θα έδειχναν ενδιαφέρον και για τ’ άλλα παιδιά. Δεν άργησε να καταλάβει το λάθος της.

Οι κυρίες άφου την άκουσαν με περιέργεια, παραξενεύτηκαν με την τόλμη της και τέλος την είπαν άδιάκριτη που άσχολεύεται με ξένες έννοιες.

Από τέτοια ύποδοξη δεν λέγεται.

Πόσο ταραχτήκε η καίμενη Κατάλυε πως όσο περισσότερα χρήματα είχαν οι άνεργοι, άντρες και γυναίκες τόσο και πιο άπονοι γίνονταν. ‘Η πρώτη της σιγουριά χάθηκε. ‘Όχι όμως και η έπιθυμία της να βοηθήσει τον Σπύρο, την Άννα και τον φίλο τους τον Άλέκο. Κι’ έπειτα είχε δώσει την ύπόσχεσή της. Θ’ άγωνιζόταν όσπου να φέρει άποτέλεσμα.

‘Από κάποιο άνοιχτό παράθυρο άκουσε παιδικές φωνές. Κόταξε μέσα και είδε τρία παιδάκια. Από κοριτσάκια κι ένα αγοράκι. Πάνω στο τραπέζι βρισκόνταν άπλωμένες πολύχρωμες φορεσιές. Τίς θαύμαζαν και τα πρόσωπά τους έλαμπαν από εδνηξία. Αυτά το θέαμα έδωσε άάρος στην κολύμνη Άνεμοπνοή. Σίγουρα τα μικρά θα ενδιαφερόντουσαν για τ’ άλλα παιδάκια.

Αυτή τη φορά στάθηκε τυχερή. ‘Εκείνη άκουσαν με προσοχή και έκπληξη, όσα τους έλεε. Τους ήταν άδύνατον να φανταστούν, πως έπήρασαν στ’ άλήθεια παιδάκια που ποτέ τους δεν χαιρόνταν μιά άποκριάτικη φορεσιά. Πως να μην ξαφνιάζονταν, όταν οι δικές τους νιουλές ήταν γεμάτες από τέτοιες φορεσιές, άφου κάθε χρονιά οι γονείς τους τους άγόραζαν κωνοφύρια κι από δυο και τρεις;

‘Τποσέθησαν λοιπόν μ’ όλη τους την καρδιά να κάνουν ότι μπορούν για να χαρούν όλα τα παιδιά την άποκριά!

‘Επιτέλους! η προσπάθειά της δεν πήγε χαμένη!

Κι’ άλήθεια από κείνη την ώρα τα δυο κοριτσάκια και το αγοράκι δεν στάθηκαν συγγιή. ‘Επαιρναν στο τηλέφωνο τους φίλους τους και τους άνακοίνωναν τα συνταρακτικά νέα. Κι’ εκείνα στην άρχή ξαφνιάζονταν από την τόση δυστυχία που μάθαιναν πως άπαρχει και πού κανείς ποτέ δεν τ’ είχε πληροφορήσει. ‘Όλα έδειξαν ενδιαφέρον μεγάλο!

‘Ετσι σε κάθε πλουσιόσπιτο, να, τί ελιπαντά παιδιά στους γονείς τους.

— Μάς είναι άδύνατο να χαρούμε την άποκριά με τα θαυμάσια ρούχα που άγοράσατε για μάς, τώρα που μάθαμε, πως αυτές οι μέρες δεν είναι μέρες χαράς για όλα τα παιδιά...

Οι γονείς πρώτα ξαφνιάστηκαν, ύστερα προσπάθησαν να δικαιολογηθούν και τέλος για να ήσυχάσουν τα παιδιά τους, πήραν την παρακάτω άπόφαση:

Το κάθε παιδί, να προσφέρει από τις προηγούμενες φορεσιές τους, όσες ήθελε για τα φτωχά παιδάκια. ‘Αλλωστε ήταν κατακωνοφύρια!

‘Εκει όμως που πιστεύαν πως βρήκαν τη λύση, τα πράγματα μεπερδέυτηκαν. Τα παιδιά τους δεν ήθελαν να προσφέρουν κάτι που αυτά πρώτα είχαν χαρεί. Τό-

τεκαίοι γονείς τους θύμωσαν για καλά, κι έρενήθησαν να χαλάσουν κι’ άλλα χρήματα για τα ξένα φτωχόπαιδα, όπως είπαν.

‘Η Άνεμοπνοή τα παρακολούθησε όλ’ αυτά και μια χαρόταν μια στενοχωροόταν. Τέλος όμως νίκησε το έφευρετικό πνεύμα των παιδιών και να τί άποφάσισαν τα γενναία έξείνα παιδιά. Αυτά θα φορούσαν φορεσιές από προηγούμενες χρονιές και οι κωνοφύρια θα προσφέρονταν στα παιδιά της φτωχογειτονιάς. Οι γονείς συμφώνησαν στην έπιμονή των παιδιών τους και μάλιστα βοήθησαν να γίνουν όλα με τάξη.

‘Ενας άνθρωπος με χαρά ήφισε σ’ όλη τη φτωχογειτονιά φωνάζοντας:

— Άκούστε, άκούστε τα εύχαιριστα νέα. Στην πλατεία κοντά, άνοιξε ένα μεγάλο μαγαζί με άποκριάτικες φορεσιές. Άιτές προσφέρονται δωρεάν για όσα παιδάκια δεν άγόρασαν άκόμη, για να χαρούν όλα τα παιδιά την Άποκριά!

Χαρά κι’ ένθουσιασμός! ‘Όλα τα φτωχά παιδάκια και μαζί τους, η Άννα ο Σπύρος και ο Άλέκος, έτρεξαν εκεί. ‘Η καλόκαρδη Άνεμοπνοή είχε κρατήσει την ύπόσχεσή της!

Πάνω ψηλά στο με σερπαντίνες στολισμένο κατάστημα, η έπιγραφή έγραφε:

«Η ΑΠΟΚΡΙΑ ΕΝΑΙ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ»

Το Καρναβάλι στη μικρή πόλη εκείνη τη χρονιά είχε μεγάλη έπιτυχία. ‘Η χαρά βασίλευε στις καρδιές όλων. Τα προσοπάκια όλων των παιδιών έλαμπαν από εδνηξία. Δεν είχε μείνει μήτε ένα παιδάκι χωρίς φανταστική άποκριάτικη φορεσιά!!

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΠΑΝΑΓ. ΠΟΔΗΜΑΤΑ

Κρυφό ταλέντο στο χορό, είχε ο καίμενος ο Παπαχαρίλαος, άπ’ το Μοσχάτο, και όταν έρχονταν στο χωριό μας, να δει τους συγγενείς του, έκανε παρέα με άνθρώπους φίλους του ποτηροού, και πίνοντας το καλωπυροζιάνε.

Κάποια ύμωσ βραδιά, που η παρέα συγκεντρώθηκε στο κερκενίο του Σωτ. Π. Τσαγαού, το κέφι του Παπαχαρίλαου και των άλλων έφθασε στο κατακόρυφο, και μετά το φαγοπότι τους ήλθε η όρεξη για χορό. ‘Ο παπάζ στην άρχή είχε τις αντίρροήσεις του, στο τέλος όμως βρήκε τη λύση. ‘Εβγάλε το ράσο και το καλιμαύκι του, τα άκούηπνε σε μια καρέκλα λέγοντάς τα, «εσύ παπάζ θα καθήσεις στην καρέκλα σου και ο Χαρίλαος θα χορέψει και άρχίζει να στρωφορνούζει ένα βικρό ζεϊμπέκικο. Κείνη τη στιγμή και κατά διαβολική σύμπτωση μπαίνει μέσα ο Είρηνοδίκης ο κ. Κατσάρας, και βλέποντας έναν άνθρωπο με γένια και μαλλιά—που δέχ συνηθίζονταν εκείνο τον καιρό—πάει κοντά και με περιέργεια τον ρωτάει, «τί είσαι εσύ κύριε;», ο Παπαχαρίλαος χωρίς να κόψει το χορό τον ρωτάει με την σειρά του, και εσύ τί είσαι; τότε ο Είρηνοδίκης θέλοντας να δείξη και το άξιομά του άπαντάει... «Είρηνοδίκης Νεβροπόλεως», και ο παπάζ έτοιμολογα με τη σειρά του, «και εγώ Πωτριάχης Κωνσταντινουπόλεως, και ο χορός... συνεχίζονταν.

Νέα από τὸ χωριὸ Μεσενικόλα

● Ἐκδρομή στὴν Ἐκθεση Θεσσαλονίκης πραγματοποιήσαμε με τουριστικὸ πούλμαν τὸ Φθινόπωρο, στὴν ὁποία μετέβην 55 ἄτομα.

Ὁ καιρὸς ἦταν θαυμάσιος καὶ οἱ ἐπισκέπτες, ποὺ περισσότεροὶ πήγαιναν γιὰ πρώτη φορὰ, ἐμῶν κατενταχριστημένοι ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα τῆς Ἐκθέσεως, καὶ τῆς Θεσσαλονίκης γενικότερα.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

● Ἀπὸ καιρὸ ἄρχισαν οἱ προετοιμασίες γιὰ τὴν ἀπογραφή τοῦ πληθυσμοῦ ποὺ θὰ γίνει τὴν 15ῃ Μαρτίου 1981, ὡς πρῶτες ἐνέργειες ἦταν, ἡ σύσταση τῆς ὁμάδας ἐργασίας, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπ' τὸν πρόεδρο τῆς Κοινότητος τὸν Γραμματέα αὐτῆς, τὸν ἀγοσφύλακα τῆς περιοχῆς καὶ τὸν πρόεδρο Γ.Π.Σ.

● Προσδιορίστηκαν με ἀπόφαση τοῦ κοιν. συμβουλίου οἱ αὐτοτελεῖς οἰκισμοὶ τῆς Κοινότητος, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοὺς αὐτετελεῖς οἰκισμοὺς Μεσενικόλα καὶ Μονῆς Κορώνης, ἔγινε τὸ σαράκιωμα κάθε οἰκισμοῦ, καὶ χωρίστηκε σὲ οἰκοδομικὰ τετράγωνα, ἀριθμήθηκαν οἱ οἰκοδομῆσι τῶν οἰκισμῶν οἱ ὁποῖες οἰκοδομῆσι στὸν οἰκισμὸ Μεσενικόλα ἔφτασαν πρὸς 355, καὶ τέλος συντάχθηκε τὸ ἀπογραφικὸ δελτίο συνολικῶν ἐκτάσεων τῆς Κοινότητος Μεσενικόλα ποὺ ἀνέρχονται σὲ 20.000 στρέμματα, κοινοτικοὶ βοσκότοποι 600 στρέμματα, δάση 10.500 στρ. λίμνες ἔλη κ.λ.π. 4.100 στρ. ἔκταση οἰκισμοῦ δρόμοι, πλατείες, κ.λ.π. 300 στρέμ. Ἐκεῖνο ποὺ ἀπομένει καὶ ἐπιβάλλεται τώρα εἶναι πὼς ὅλοι οἱ Μεσενικολῆτες στὴν 15 Μαρτίου 1981 νὰ βρισκονται στὸ χωριὸ τους ὅπου καὶ θὰ ἀπογραφοῦν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

● Στὸ τέλος βρίσκεται τὸ Πνευματικὸ Κέντρο καὶ ὅπως φαίνεται ἀρκετοὶ θὰ μείνουν ἔξω τοῦ νηπιόφρονος, ἐννοῶ αὐτοὺς ποὺ δὲν προσέφεραν κάτι γι' αὐτό, γιατί ὅπωςδήποτε ὅταν κάποτε τὸ χρειαστοῦν καὶ τὸ χρησιμοποιήσουν, ἔστω καὶ γιὰ λίγο, οὐτοὶ ἢ τὰ παιδιά τους ἢ τὰ ἐγγόνια τους στὸ κάτω - κάτω, θὰ νοιώθουν τὴν ἐπιβάρυνση τῆς συνείδησής τους καὶ θὰ λένε «γιατί καὶ ἐγὼ νὰ μὴν προσφέρω κάτι γιὰ τὸ ἐκπολιτιστικὸ τοῦτο ἔργο». Γράφοντας τὰ παραπάνω ἐνθυμιόμια μιὰ ἱστοριοῦλα, τοῦ μακαρίτη τοῦ πατέρου μου, ἡ ὁποία περιέχει ἀστέριο ἀλλὰ καὶ σοβαρὸ. Ὅταν τὸ 50 φτιάσαμε τὸ σπίτι μας ἐδῶ στὸ χωριὸ, ἔπειτα ἀπὸ τὸ κάρημο τοῦ 1948, ὁ πατέρας μου, ἀσχολούμενος με τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μπαλωματέη, ἀπέφυγε νὰ προσφέρει καὶ τὴν παραμυθιὰ ἐργασία στὸ σπίτι, οὔτε λάσπη, οὔτε πέτρες, οὔτε νερό, ὅλα αὐτὰ τὰ τακτοποιήσε ἡ μητέρα μου, ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἡ ἀδελφή μου, ποὺ ἦταν τότε 20 καὶ 22 ἐτῶν, στὰ χαμένα προσπαθοῦσε ἡ μάνα μου νὰ τὸν κρατήσει νὰ εἴξουν τίς πέτρες ποὺ χρειάζονταν πάνω στὴν σκαλωσιάς. Τὸ σπίτι τελείωσε καὶ στοὺς μαστόρους, ποὺ ἦταν ἀπὸ τὴ Γόλιτσα κάναμε τὸ τελευταῖο τραπέζι, πάνω λοιπὸν στὸ φαγοπότι λύθηκε καὶ ἡ γλώσσα τοῦ πατέρου μου, καὶ μεταξὺ ἄλλων ἀστείων λέει στὸν πρωτομάστορα τοῦ συνεργείου. «Ὅρὲ μακαριαστέ μου μάρα τόχω νὰ μὴ εἴξω καὶ γὼ

ΤΟΥ ΠΑΝ. ΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΚΟΙΝ. ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

μὰ πέτρα στὴν σκαλωσιάς», ὅς φροντίσουμε λοιπὸν νὰ μὴν τῶχουμε καὶ μεῖς κάποτε «μάρα».

● Παρ' ὀλίγο νὰ πετύχει ἡ προσπάθεια τοῦ Γενάρη, ποὺ τῆβαλε πῶμα νὰ μᾶς παραδώσει στὸ Φλεβάρη καταψηγμένους.

Ὁ Γενάρης λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῶν Φώτων, μέχρι τὰ τελευταῖα του, ἐπιστρέφει ὅλα τὰ ἄγρια θηρία τῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ τὰ ἐξατέλνει νὰ καταστρέψει ὅτι ἐμψυχο ὑπάρχει στὴν περιοχή μας. Τὸ χιόνι στὸ χωριὸ μας πληθύνει τὸ μέτρο καὶ ὅσο πῶ πάνω τόσο περισσότερο, πέρασε τὸ 1 1)2 μέτρο στὴ Φυλακτὴ, καὶ τὸ Νεχώρι. Τὸ κρύο, δὲν εἶχε προηγοῦμενο, στὸ χωριὸ μας γύρω στοὺς 8 βαθμοὺς κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν. Ἡ παγωνιά σταμάτησε κάθε κυκλοφορία καὶ παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες τῶν μηχανημάτων ποὺ διέθεσε ἡ Νομαρχία καὶ οἱ ἄλλες ὑπηρεσίες τοῦ Νομοῦ, δὲν μποροῦσαν νὰ διατηρήσουν τὴν συγκοινωνία, οὔτε με τὸ χωριὸ μας, ποὺ με χίλιες προσπάθειες φτάνει καὶ σήμερα τὸ λεωφορεῖο, ἐνῶ στὰ ἄλλα, πῶ πάνω χωριά, ἀδυνατεῖ νὰ φτάσει λόγω τοῦ παγετοῦ καὶ τὸ πολὺ χιόνι.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ ὁ Νομὸς μας κηρύχθηκε σὲ κατάσταση ἐκτακτικῆς ἀνάγκης καὶ ὅλες οἱ ὑπηρεσίες σὲ ἐτοιμότητα, ἐπὶ 24 ὡρῶν βάσεως. Σὲ ἐπιφυλακὴ βρίσκεται καὶ τμημα στρατοῦ, ποὺ με στρατιωτικὰ μηχανήματα καὶ ἐλικόπτερα προσπαθοῦν νὰ ἐπιχειρήσουν με τὰ ἀποκλεισμένα χωριά, κυρίως τῆς Ἀργιθέας καὶ τῶν Ἀγραφῶν.

Μιὰ τέτοια κατάσταση οἱ ἐνήλικες θυμούνται ἐκεῖνη τοῦ ἔτους 1938, ποὺ τὸ χιόνι εἶχε ἐπεράσει τὸ 1 1)2 μέτρο. Ἄς ἐλπίζουμε ὅτι θ' ἀργήσουμε νὰ ξαναδαῦμε κάτι τὸ παρόμοιο.

Ἡ ἀντικατάσταση τοῦ ἐφημερίου μας Ἰωάννου Οἰκονόμου, με τὸν νεοεξελεχθέντα Ἡλία Καναδοῦ, λύθηκε ὅλους τοὺς νοτοίκους τοῦ χωριοῦ μας. Ὁ Παπαγιάννης ἀφοσιώθηκε ψυχῇ τε καὶ σώματι καὶ ὑπηρετήσε τὴν ἐκκλησία μας ἐπὶ τρία ἀκριβῶς χρόνια. Στὸ μικρὸ αὐτὸ χρονικὸ διάστημα ἔκανε πάρα πολλὰ ἔργα καὶ φρόντισε τὴν ἐκκλησία πολὺ πῶ καλύτερα καὶ ἀπὸ τὸ σπίτι του, πάντοτε βέβαια με τὴν συμπαράσταση τῶν ἐνοριτῶν καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ χωριοῦ, διαβιούντων κατοίκων Μεσενικολιτῶν ἢ φίλων τοῦ Μεσενικόλα. Μερικὰ ἀπὸ τὰ σοβαρὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν στὴν ἐκκλησία κατὰ τὴν ἐδῶ διακοκία του, εἶναι ἡ ἀλλαγὴ ὅλων τῶν στασιδίων καὶ τῶν ψαλτηρίων, διαμόρφωση μιᾶς ἀποθήκης ἀρχαιοτέρων εἰδῶν, σὲ ὄμοιο καὶ ἐπιβλητικὸ γράφειο, ὡς καὶ ἄλλων ἀρχαιοτέρων μέχρι τότε χωρὸ σὲ ἀξιόλογο μουσεῖο. Συμπλήρωσε τὸ Κωδωνοστάσιο με μιὰ καλλήχο καμπίνα 300 κιλῶν, φρόντισε τοὺς τοίχους καὶ γενικά τὸν ἐξωτερικὸ περιβάλλον καὶ ἐσωτερικὸ διάκοσμο τῆς ἐκκλησίας, ὡς καὶ ἄλλα ἔργα δευτερευούσης σημασίας. Ἡ μετὰ τὴν ἐκκένωσή του στὸ Λεοντάρι Καρδίτσας ἔγινε κατόπιν αἰτήσεώς του, καὶ γιὰ οἰκονομικῶς του λόγους. Τοῦ εἰκόμαστε καὶ σὴν νέα του ἐνορία νὰ ἔχει ὑγεία καὶ δύναμη νὰ συνεχίσει τὸ θεάρεστο ἔργο του.

Ὅσο γιὰ τὸν νεοδιορισθέντα ἐφημέριο στὸ χωριὸ μας, ἀπ' ἔτι

εἶδαμε καὶ ἀκούσαμε, πρόκειται γιὰ ἐξαιρετικὸ ἄνθρωπο, μορφωμένο καὶ πλήρως καταρτισμένο ἱερέα, καὶ ἀριστον λειτουργό. Τοῦ εὐχόμεστε ἐπιτυχία στὸ βαρὺ ἔργο του, με τὴν βοήθεια Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

● Κατασκευαστὴ, παρ' ὄλη τὴν κακοκαιρία, ὑπῆρξε ἡ λειτουργία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, διδασκαλικὴ γιορτὴ, στὴν 30 Ἰανουαρίου. Με τὴν φροντίδα τῶν καθηγητῶν καὶ διασκόπων τοῦ χωριοῦ μας ἔγινε ἀρτοκλασία. Στὴν λειτουργία παραβρέθηκαν τὸ διδασκαλικὸ προσωπικὸ (Καθηγητῆς καὶ δάσκαλοι) οἱ μαθητῆς Γυμνασίου καὶ Δημοτικοῦ, καὶ ἀρκετοὶ γάμοι. Στὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὁ συγχωριανός μας καθηγητῆς Θεολογίας, Κων/νος Ἰωακείμ, με ἐμπνευσμένη ὁμιλία τοῦ ἀνέπτυξε τὸ ἔργο καὶ τὴν δράση τῶν Τριῶν Μεγάλων Πατέρων τῆς ἐκκλησίας μας, Μέγαν Βασίλειον, Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον. Τὴν ὁμιλία του θὰ δημοσιεύσουμε σὲ ἄλλο φύλλο γιατί πάντα εἶναι ἐπίκαιρο θέμα μιὰ καὶ ἀναφέρεται σὲ πνευματικὸν ἄνθρωπον.

● Ὅπως καὶ σὲ ἄλλο φύλλο τῆς «Ν» γράφαμε, στὴν 15 Μαρτίου θὰ γίνει γενικὴ ἀπογραφή τοῦ πληθυσμοῦ γίνεται κάθε δέκα χρόνια (τελευταία ἀπογραφή ἔγινε τὸ ἔτος 1971). Ὁ πληθυσμὸς λοιπὸν ποὺ θὰ βρεθῆ σὲ κάθε πόλη ἢ χωριὸ τὴν 15 Μαρτίου θὰ ἰσχύει γιὰ τὴ δεκαετία 1981-1991, ἔχει δὲ μεγάλη σημασία ἡ ἐγγραφή τοῦ πραγματικοῦ πληθυσμοῦ σὲ κάθε Κοινότητα. Γι' αὐτὸ θὰ πρέπει, ὅλοι οἱ χωριανοὶ μας, ἀπὸ τῆς 14 Μαρτίου, νὰ βρισκονται στὸ χωριὸ γιὰ νὰ ἀπογραφοῦν τὴν 15 Μαρτίου, ἡμέρα Κυριακὴ, στὸ χωριὸ τους. Οἱ Σύλλογοι καὶ τὰ παραρτήματά τους πῶ βρισκονται στὴν Ἀθήνα, Βόλο, Λάρισα, Καρδίτσα, Τρίκαλα ἄς φροντίσουν καὶ ἄς διευκολύνουν τὴν κατάσταση.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἀρραβωνιάστηκε ὁ Βασίλης Σωτ. Γκανούρης με τὴν Ἀναστασία Πατιᾶ, κάτοικο Κοζάνης.

Τοὺς συγχαίρουμε καὶ τοὺς εὐχόμεσθε καλὰ στέφανα.

Γ Α Μ Ο Ι

Παντρεύτηκε ἡ Ἐλένη Θ. Ἀντωνοῦλα με τὴν Βασίλη Ζαχαροῦ. Ἐπίσης ὁ Θανάσης Παπαμανθῶνος στὰ Τρίκαλα γινοῦς τῆς Μέλπως Κ. Καλαμάτα με τὴν ἐκλεκτὴν τοῦ Τζένη Ἰ. Ψηλόλιγνου, ἀπ' τὴν Ἀθήνα.

Τοὺς εὐχόμεθα νὰ ζήσουν καὶ νὰ εὐτυχίσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στὸ Βόλο ὁ Ἰωάννης Δημ. Ξαντήρος ἐτῶν 92, πεθερὸς τοῦ τ. Ταξιάρχου Χωροκῆς Δημητρίου Κ. Παϊάνου.

Στὴ Θεσσαλονίκη ὅπου νοσηλεύετο πέθανε ἡ Φωτεινὴ Γεωργίου Ἀθανασίου ἐτῶν 64 κάτοικος Φαρσάλων. Ἐπίσης πέθανε στὸ χωριὸ μας ἡ Ἀγλαΐα Χρ. Κοτρώτσιου, ἐτῶν 95.

Τοὺς οἰκείους συλλυπούμεθα ἐκ βάθους καρδίας.

Π. Π.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἐνώσεως Μεσενικολιτῶν μόλις ἔμαθε τὸν θάνατο τοῦ ΚΩΣΤΑ ΧΡ. ΜΗΤΣΙΟΥ συνήλθε ἐκτάκτως καὶ ἀποφάσισε τὰ ἑξῆς:

1) Νὰ ἐκφράσει τὰ συλλυπητήρια στὴν οἰκογένειά του.

2) Νὰ παρακολουθήσουν τὴν κηδεία οἱ κ.κ. Θ. Κατσακός

Πρόεδρος καὶ Γιάν. Παϊζάνος Ταμίας.

3) Νὰ προσφερθεῖ ποσὸν 5.000 δρχ. στὴ μνήμη του γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ Πνευμ. Κέντρου ἀντὶ στεφάνου.

4) Νὰ δημοσιευθεῖ στὴ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ νεκρολογία.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΚΩΣΤΑΣ ΧΡ. ΜΗΤΣΙΟΥ

Στὴν 7 Φεβρουαρίου κηδεύτηκε ἀπὸ τὸν Ἄγ. Γιώργη τῆς Ἐλευσίνας ὁ συγχωριανός μας Κώστας Χρ. Μήτσιου.

Παρὰ τὸν ἄσχημο καιρὸ μέσα κι' ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του κατέφθασαν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἀττικῆς συγγενεῖς καὶ φίλοι του γιὰ τὸ τελευταῖο ἀντίο.

Με ἱ.Χ. καὶ 2 μεγάλα κατὰ-μεστα πούλμαν ἐξυπηρετήθηκαν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι του ἀπὸ τὸ σπίτι στὴν γεμάτη ἐκκλησία καὶ μετὰ στὸ Νεκροταφεῖο ὑπὸ βροχὴ καὶ Φλεβαραϊκὸ κρύο.

Ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΧΡ. ΜΗΤΣΙΟΥ ἦταν ἀπὸ τὰ πρῶτα μέλη τοῦ Συλλόγου μας, θερμὸς πατριώτης, ποὺ ἀγαποῦσε κάθε Μεσενικολίτικο, γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸ Σύλλογο ἦταν συνεχὲς καὶ ἀκούραστο.

Διετέλεσε Πρόεδρος τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων πολλές φορές καὶ τακτικὸ μέλος τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Δὲν ἀρνήθηκε ποτὲ τὴν βοήθειά του ὅταν τοῦ τὴν ζητήσαμε. Ἡ ἀπουσία του φέτος ἀπὸ τὴν Γενικὴ Συνέλευση ἔγινε αἰσθητὴ κι' αὐτὸ γιατί ἡ κακία ἀρρώστια τὸν ἔριξε θανάσιμα στὸ κρεβάτι.

Πρὶν 3 χρόνια ἄρχισε τὸ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΨΗΜΜΕΝΟΣ

Τὸ καλοκαίρι ὅταν εἴμασταν στὸ χωριὸ πέθανε στὴν Ἀθήνα ὁ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΨΗΜΜΕΝΟΣ, ἀπόστρατος ἀξιωματικός, σὲ μεγάλη ἡλικία.

Τὸ γεγονός τοῦ χωριοῦ σὲν ἀπλή εἴδηση, χωρὶς δυὸ ἰδιαίτερα λόγια.

Ἀποτίοντας φόρο τιμῆς στὸ πρόσωπό του γράφουμε τώρα δυὸ λέξεις.

Ἦταν ἀπὸ τὰ πρῶτα μέλη τοῦ Συλλόγου, γιὰ τὸν ὁποῖο τὸ ἐνδιαφέρον του ἦταν πολὺ συγκινητικὸ. Τακτικὸς στὴν Γενικὴ Συνέλευσις, στὴς ὁποῖες πάντα ἔπαιρνε τὸ λόγο, πασχίζοντας κι' αὐτὸς μαζί μας γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ μας.

Δὲν ἔλειψε ἀπὸ καμμιά ἐκ-

δράμα του, γιὰ νὰ γίνει θανάσιμο πρὶν 6 μῆνες. Κάποια ἐνόχληση τοῦ προστάτη ἐξελέχθηκε σὲ κακία ἀρρώστια γιὰ νὰ φύγει ἀπὸ κοντὰ μας γιὰ πάντα.

Ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΧΡ. ΜΗΤΣΙΟΥ ἦταν ὁ σύνδεσμος τῶν πολλῶν ἀδελφῶν του, τῶν ἀνηπιῶν καὶ παιδιῶν του με τὸ σύλλογο καὶ ὄχι μιὰ μετὰ πολλῆς φορῆς μετέφερε προσφερές τους γιὰ τὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ χωριοῦ, καὶ τὸ Τμ. Νέων, πέρα ἀπὸ τίς δικές του.

Ἄν κρίνουμε ἀπὸ τὴν ἀθρόα συμμετοχὴ τοῦ κόσμου τῆς Ἐλευσίνας ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΧΡ. ΜΗΤΣΙΟΥ ἄφησε ἐποχή, στὴν δευτέρη πατριδα του, σὲν καλῶ οἰκογενειάρχῃ, τίμιου ἐπαγγελματία, ἀξίου Ἐλευσίνιου, καὶ πρέπει νὰ ἔφυγε ἱκανοποιημένος γιατί ἡ στοργικὴ του γυναίκα ΝΤΙΝΑ καὶ τὰ δυὸ τῶν ἀγόρια ΧΡΗΣΤΟΣ γιαιτρός καὶ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ χημικός τῆς Ἐταιρ. ΤΙΤΑΝ ἔκαναν τὸ πᾶν γιὰ νὰ γλυκάνουν τίς τελευταῖες δυσκολίες στιγμῆς του.

Ἄς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς ποὺ τὸν σκεπάζει.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

δρομή, με τὴν καλὴ του σύντροφος τῆς ζωῆς του τὴν κ. ΕΡΑΣΜΙΑ, ἡ ὁποία σὲ κάποια ἀπὸ αὐτὲς πρόσφερε ἕνα ὑπέροχο μάλλινο σάλι, ποὺ ἔπλεξε μόνη της.

Τὸ σάλι κληρώθηκε μεταξὺ τῶν ἐκδρομῶν καὶ με τὸ ποσὸ ποὺ συγκεντρώθηκε ἀγοράστηκαν τὰ καθίσματα τοῦ Γραφείου.

Ὁ ΣΤΕΦΑΝΟΣ πρέπει νὰ ἔφυγε εὐχαριστημένος, γιατί εἶδε ἀποκατεστημένα ὑπέροχα τὰ δυὸ του ἀγόρια Γιώργη καὶ Σούλη καὶ τὴν κόρη του ποὺ τοῦ χάρισαν ἕνα λόχο ἀγρόνια.

Ἄς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς ποὺ τὸν σκεπάζει.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΪΖΑΝΟΣ

Η ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΖΗΣΗ ΣΚΑΡΟ

Ὁ Δήμος Καρδίτσας καὶ ἡ Λαϊκὴ Βιβλιοθήκη τῆς τίμησαν τὸν προηγούμενο μῆνα τὸν Καρδισιώτη λογοτέχνη Ζήση Σκάρο, ὁ ὁποῖος εἶναι πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, γιὰ τὴν σημαντικὴ προσφορά του στὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα.

Κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ἐκδήλωσης ὁ δήμαρχος Καρδίτσας κ. Γιούτσιος ἀπένευσε στὸν Ζήση Σκάρο τὸ ἀργυρὸν μετάλλιο τῆς πόλης.

Κεντρικὸς ὁμιλητῆς τῆς βραδιάς ἦταν ὁ λογοτέχνης Ν. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε τῶσο στὴν προσωπικότητα καὶ στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ζήση Σκάρου, ὅσο καὶ στὸ πολὺμορφο δημιου-

ργικὸ ἔργο του. Στὴ συνέχεια ἀνάλυσε τὸ ἔργο τοῦ Ζήση Σκάρου «Οἱ ρίζες τοῦ ποταμοῦ» ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς τόμους καὶ εἶναι ὅπως τὸ χαρακτηριστικὸν ἔργο ζωῆς, ἀφιερωμένο στοὺς ἀγῶνες τῆς Θεσσαλικῆς ἀγροτιάς.

Μίλησαν ἐπίσης ὁ πρόεδρος τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης Γ. Κούτρας, ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καναλίων (γενέτειρας τοῦ Ζ. Σκάρου) κ. Χριστοδούλου.

Ἡ ἐφημερίδα μας εὐχεται στὸν πατριώτη μας Ζήση Σκάρο καινούργιες προσφορῆς στὸν χῶρο τῶν γραμμάτων καὶ ἂν τοῦ μένει ἐλεύθερος χρόνος με χαρὰ θὰ δεχθοῦμε κάθε συνεργασία του.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ